

„Zooals je wilt; noodig is het niet!“ antwoordde ze koeltjes.

Tien minuten laten zaten ze naast elkaar in den trein.

De regen kletterde tegen de ruiten. De trein holde in den donkeren avond voort.

Lou zat met aandacht de punten van zijn schoenen te bekijken. Tilly staarde het raam uit, de duisternis in, waarin af en toe een armzalig, verlaten lichtje voorbijglimpte. Haar oogen waren rood opgezwollen, alsof ze hilde. Zij tastte in haar handtasche en bracht een klein zakdoekje voor haar oogen.

Lou slikte iets weg, wilde iets zeggen, maar wist niet wat. Het noodlot was wreed en speelde als de kat met de muis.

Stommeling, had hij tot zichzelf gezegd. Groote ezel dat je bent, om in één coupé samen te reizen, voor dat beetje regen; zij zal toch niet smelten. Daar zit je in een moeilijk parket.

't Was moeilijk voor hem en voor haar. Hij wilde haar zoo graag sparen.

„Tilly, ik moet je iets zeggen,“ begon hij. Zij wendde het hoofd af. „Het is zoo moeilijk voor me, begrijp dan toch, hoe dom we geweest zijn. Ik kan, ik mag niet terug, ik zou je dood-ongelukkig maken. Toe, huil niet. Mijn zaak heeft me noodig; ik kan geen afleiding hebben. Ik zou niets, niets voor je kunnen beteekenen.“

Ze knikte en droogde haar tranen.

Toen kwam ze los:

„Oh, ik had me onze ontmoeting zoo heel anders voorgesteld. Het ging zoo onverwachts,“ liet ze er spijtig op volgen. „Ik had je zooveel willen vertellen, maar nu we bij elkaar zijn, weet ik niets meer. Jij bent nog niets veranderd, Lou, ik heb zoo'n vreeselijke spijt!“

„Waarom, kindje?“ vroeg hij zachtjes, nieuwsgierig of hoopvol, hij wist het zelf niet.

„Dat ik je gezien heb. Je was voor mij geworden als iets bovennatuurlijks. Dagelijks ging ik met je om. Mijn moeilijkheden overlegde ik met jou, steeds was ik bij je met mijn gedachten. Je was dan goed voor me, begreep me, ik was gelukkig met je. Maar nu je naast me zit, nu ik je stem kan hooren, nu beteekent je niets meer voor me. Je bent weer als alle anderen. Alles in je houding verradt het. Je hebt medelijden, hoogstens medelijden, maar overigens ben ik je onverschillig, je houdt niet van me.“

„Til,“ begon hij.

„Toe,“ smeekte ze, „spreek niet meer. Laten we er niet om liegen. Nooit zal ik weer met je zijn, zooals vroeger, toen je in mijn gedachten leefde. Breng me niet verder van de werkelijkheid terug.“

Dan staarde ze weer voor zich uit en Lou hervatte zijn schoenenstudie.

Even later gleed de trein het station binnen, heel voorzichtigt, als wilde hij die twee niet doen ontwaken uit hun illusie.

Bij den uitgang namen ze afscheid.

„Ik heb me aangesteld, hè?“ vroeg ze verlegen, toen ze weer in het drukke stadsgedoe stonden, waar claxongeloei en tramgerinkel den mensch spoedig tot de werkelijkheid terugbrengen.

Zij schaamden zich een beetje voor elkaar. Toen kreeg Lou zijn durf en gevatheid weer terug. Hij groette haar uitbundig vroolijk, maakte een excuusje over een tram, die net zou aankomen. Ook zij lachte, toen zij z'n hand drukte, maar in hun harten was het leeg, hopeloos leeg

Golf

WAT H. B. MARTIN DEN BEGINNER LEERT

In zijn boek *Golf for beginners* (Modern Sports Publishing Cy. New-York) constateert deze golf-specialist een feit, dat moeilijk is tegen te spreken: de meeste beginners vangen met golf op de verkeerde manier aan.

We hebben het al reeds gezegd en Martin is het er volkomen mee eens, het spel lijkt gemakkelijk voor hem, die het nooit gespeeld heeft.

Toen ik in de beroemde Gleneagle Courses voor het eerst twee sterren aan den amateur-hemel hun swings zag voleindigen en het zoo aanlokkelijke suizen van stok en bal hoorde, toen was ik niet alleen enthousiast, maar ook ervan overtuigd, dat het niet zoo heel lang zou duren of ik kon hun voorbeeld imiteeren.

Dat was in '24.

En nu? Nu kan ik het nog niet. Speel ik met de golfsticks inplaats dat ik golf speel.

Golf moet geleerd worden en het is niet voldoende dat de „leeraar“ iemand is, die het een „beetje beter“ kent. Om een goed golfer te worden moet men een goeden onderwijzer hebben.

Waarmee volstrekt niet gezegd is,

dat golf ook aan sukkels in het spel geen plezier geeft.

Het beste leert men de beginselen binnendeurs. Men moet zich de gewoonte eigen maken om den bal op de juiste wijze te raken en daarom behoeft men niet naar de links te gaan, waar men andere menschen in den weg staat en niet de vrijheid van bewegen heeft, welke men verwerft door ongezien zich te oefenen.

Ook beveel ik steeds aan, zegt Martin, met de putter, de ijzers, te beginnen en eerst de drives, in de hand te nemen, wanneer men de noodige zekerheid met den putter heeft verworven.

Want evengoed als een kind niet direct met loopen begint, eerst kruipt, dan staat om vervolgens te gaan, zoo is het met den golfer, die het spel verstandig wil leeren.

Automobilisme

DE NACHTTOCHT DER K.N.A.C.

Evenals het vorige jaar organiseert de Koninklijke Nederlandsche Automobielen Club voor haar leden een nachtocht, welke ditmaal in den nacht van Zaterdag 17 op Zondag 18 October a.s. zal worden gehouden.

De tocht begint Zaterdagavond 17 October te 8 uur bij Boschhek te 's-Graven-

hage en eindigt den volgenden Zondagmorgen na twaalf uur rijdens te Arnhem. Aan de route zal niet eerder dan bij den start bekendheid worden gegeven; en dan nog maar voor het eerste gedeelte. De route bestaat n.l. uit drie gedeelten en aan iedere hoofdcontrole zal pas het traject voor het volgende gedeelte bekend worden gemaakt. Geheime controles zullen er voor zorgen, dat men den voorgeschreven weg volgt. Voor te vroeg of te laat aankomen aan de hoofdcontroles, alsook voor het missen van een geheime controle worden strafpunten gegeven. Wie den rit volbrengt met minder dan 67 strafpunten, ontvangt een auto-plaquette, terwijl de deelnemer (ster), die geen enkel strafpunt heeft, bovendien een kunstvoorwerp zal ontvangen.

Een bijzonderheid is nog, dat voor het eerst ook merkenteams van drie automobielen kunnen mededingen, mits ingeschreven door den importeur; indien zulk een team zonder strafpunten den tocht volbrengt, zal een gouden herinneringsmedaille der K.N.A.C. zijn belooning zijn.

Het aantal deelnemers (sters) wordt beperkt tot 100 en de inschrijving sluit op 12 October 12 uur 's nachts, of zooveel eerder wanneer het aantal van 100 is bereikt. De inschrijvingen moeten gezonden worden aan het Secretariaat der K.N.A.C., Lange Vijverberg 10 te 's-Gravenhage.